

350 1975-ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகரக் காவல் துறை (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/1975)

[1975 ஏப்ரல் 21]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகரக் காவல் துறை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/1975) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(3) தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, உணவகங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1975).

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, “சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975ஆம் ஆண்டு, உணவகங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்” என்று முன்மொழிகின்றேன்.

இந்தத் திருத்த சட்ட வரைவு மூலச் சட்டமான தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு உணவகங்கள் சட்டத்தை விரிவாக்கவும், இன்னும் உணவகங்களிலே பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்கு பல நல்ல சலுகைகள் கிடைக்கவும் வழிவகை காணுகிறது. மூலச் சட்டத்தின்படி சிறுதுண்டிச் சாலைகள், தங்க வசதியுடன் கூடிய ஹோட்டல்கள்தான் சட்ட வரையறைக்குள் வருகின்றன. தற்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற திருத்தத்தின்படி எந்த உணவகங்களும், ஹோட்டலும் பதிவு செய்யப்பட்ட சங்கங்களினால் நடத்தப்படுகிற அல்லது அச்சங்கங்களின் அதிகார வரம்பிற்குட்பட்ட அத்தனை உணவகங்களும் மூலச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இதுவரை கூட்டுறவுச் சட்டத்தின்கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டு நடத்தப்பட்டு வரும் பல உணவகங்கள் மூலச் சட்டத்தின்கீழ் தற்போது வர இருக்கின்றன.

இன்னும் உணவு விடுதிகளை பதிவு செய்ய இருக்கும் விதிமுறைகள் திருத்தி அமைக்கப்பட்டு உணவகங்கள் பதிவு செய்யாமல் நடத்தப்படுவது குற்றம் என தெளிவாகத் திருத்தச் சட்டம் வகை செய்கிறது. இன்னும் தொழிலாளர்களின் வேலை நேரங்கள், அவர்களுக்குச் சீருடை வழங்குதல், அவர்களுக்கு விடுமுறை வழங்குதல், உணவகங்களிலே பணியாளர்களின் வேலை நேரங்களைக் குறிக்கும் அறிவிப்புகளை விளம்பரம் செய்தல் ஆகியவற்றிற்கான விதிமுறைகள் செய்தல் பற்றியும் திருத்த மசோதா வழிவகை காணுகிறது. இன்னும் அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனத்தின் (International Labour Organisation) பரிந்துரையின்படி உணவகங்களிலே பணிபுரிவோரின் குறைந்த வயது வரம்பை 14 விலிருந்து 16 ஆண்டுகளாக உயர்த்தவும் இந்தச் சட்ட வரைவு வகை

@ 382-391 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III-ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1975 ஏப்ரல் 21]

[திரு. க. இராசாராம்]

செய்கிறது. ஆகவே, உணவகங்களிலே பணி புரியும் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்யும் நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்ட இந்த மசோதாவை இந்த மேலவை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு உணவகங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

* THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, in offering my remarks on this Bill that has been brought before this House, I wish to make it clear that I generally support all the amendments that have been brought forth in so far as they relate to the improving of conditions for employees in such catering establishments. Certain welfare measures, which must be adopted for employees in catering establishments have been included in this Bill and more particularly those relating to the wages payable to the staff as well as the dresses that may be given to the staff and I wish to state that in so far as these provisions are concerned, we are in full agreement with the Government.

However, there are some changes that have been made in the main Act on which I should like to make certain comments because I have also given notice of certain amendments which I hope the House will be pleased to consider and the most important of them is this. As the Hon. Minister mentioned when he introduced his Bill, it is his intention to bring within the purview of this Act all catering establishments irrespective of their size. On this, Sir, I believe that small restaurants or small hotels employing less than ten employees should not be brought within the provisions of this Act because it will mean a tremendous burden on the establishment. It is not only a burden on the establishment, Sir, but I think it is unnecessary to bring under this Act ordinary hotels where they sell 'Idlis' and 'Dosais' and where I believe three or four employees are taken in the establishment. If we have registration and inspection in respect of such hotels, it will result in the cost going up in such catering establishments and we may find that some of these establishments which now give eatables at very cheap rates may not be able to do so if they have to follow all the provisions of this Act. The other major change which has been brought forth in this Bill is the rather arbitrary powers that have been granted to the Inspector in the grant of the Registration Certificate to a catering establishment. The original Act was very simple and I would like the Hon. Minister to explain why

[Thiru A. R. Domodaran] [1975 ஏப்ரல் 21]

he considered it necessary to make such drastic changes as to impose a number of conditions, which, in my opinion, are certainly not necessary, in the new Bill that has been brought forth. For example, it has been stated in the Act, that the Inspector shall, in deciding, whether to grant or refuse a Registration Certificate, have regard to the following matters, namely, the suitability of the place or premises which is proposed to be used as a catering establishment. Sir, I do not think the Inspector need go into the suitability of the place or premises because this is a thing which the Public Health authorities are already doing. Under the District Municipalities Act and the Panchayats Act, either the Municipal Health Officers or the District Health Officers already decide whether a place is suitable for conducting a catering establishment or hotel and I do not see any reason why additional power should have been granted to the Inspector to meddle in this affair because while we bring forth all these Acts with very good intentions, what we are really doing is strengthening of a bureaucracy which is not yet fit to carry out all these duties and we may only encourage unnecessary corruption, in getting Registration Certificates for starting catering establishments.

A second thing that has been stated is highly objectionable. Here it is stated that the previous experience of the employer shall be one of the considerations before a Registration Certificate is granted. Now, running a hotel, I am sure, is not a hereditary right of any person. I see no reason why if I wish to start a hotel today, although I have no previous experience at all, I should be prevented from doing so. This gives a power to the Inspector to go into the previous experience of the employer. Why was this considered necessary in this Act?

(பிற்பகல் 6-30)

The third point is about the financial resources of the employer including the financial capacity to meet the demands arising out of the provisions of the law for the time being in force relating to the welfare of labour. May I ask the Hon. the Minister for Labour who is in-charge of so many industrial establishments and who is also administering the Shops and Establishments Act whether they go into the financial resources of every employer who starts an industry or a retail business before a Registration Certificate is granted? For example, in my own business, if we take the petroleum trade, if I start a petrol pump and I apply to the Commercial Taxes authorities for a Registration Certificate, I do not think the Commercial Taxes authority has any right to go into my financial capacity to run the business. As in the case of educational institutions, where certain endowments are required because the managements may not pay the salaries to the teachers if the Hon. Minister feels that I start a business and I may not

1975 ஏப்ரல் 21]

[Thiru A.R. Domodaran]

pay my employees their wages, then what he should demand is adequate security which should be clearly defined in the Act. To give an Inspector arbitrary powers of going into my financial horoscope is not a very desirable condition which should be put in the Act.

The fourth condition is whether the application is made *bona fide* on behalf of the employer himself or benami on behalf of another person. Here, I think the Inspector is trying to usurp the provisions of the Income-Tax Act which will go into all these considerations. After all in starting a catering establishment, if 'A' puts up the money and 'B' sets up the catering establishment in his name, for certain income-tax purposes I do not seriously see why the Hon. the Minister for Labour of this Government should be concerned whether it is a *bona fide* transaction or a benami transaction. What is the harm? All that we want is a catering establishment which will give us eatables. What does it matter whether A, B, C, or D is the owner of the establishment? There must be some reason for this drastic amendment to have been brought forth and I would like the Hon. Minister to explain.

The fifth condition is the welfare of labour in the locality and the interest of the public generally. Sir, what is the meaning in giving an Inspector such powers to decide about the welfare of labour in the locality? Does it mean that if I start a hotel in a particular place where there is another hotel next door, it will affect the welfare of the employees of that hotel or does it mean that the interests of the public will be affected? Why does the Hon. Minister want to take up the responsibility of deciding where hotels should be started? All that he should be concerned about is that the employees in the catering establishments, after they put in their six months of service, should be entitled to the benefits of the Provident Fund Act, the Gratuity Act, etc. Further if an employee is discharged, he should not be dishonourably discharged and he should be paid the wages that are due to him. In so far as these welfare measures are concerned, I am fully in support of all the measures that the Hon. Minister has brought forth.

Therefore, I would strongly plead that we should revert to the old system where the Inspector had merely the power to record the application, and once permission has been given by the Public Health Authorities there should have been no reason for him to refuse registration on any other ground. I realise that because the Bill has already been passed in the Lower House, there might be difficulty in accepting the amendments that we have proposed, but since the rule-making powers of Government are enormous in such cases, I am sure that if the Hon. Minister pauses to think on these matters, he may find it totally unnecessary to prescribe all these prohibitive clauses and that he may relax them so that small catering establishments are not unduly harassed.

[Thiru A.R. Damodaran] [1975 ஏப்ரல் 21]

The other provision states that any existing catering establishment or a new catering establishment should apply, within thirty days from the commencement of work, for a Registration Certificate. Well, Sir, this is very good, every catering establishment should do that. But why does the Hon. Minister not apply the same condition to his Inspector to grant the Registration Certificate? Unfortunately, we find that the Inspector has a time-limit of three months in which he may grant or refuse. Sir, our officials sometimes delay these things unnecessarily and it promotes a lot of corruption. We are all businessmen and we know what it means to get a Registration Certificate or a licence and to what extent we have to go to speed up matters. I think that, if you are prescribing a time-limit of thirty days for the applicant for registration, in all fairness, you should also see that the Inspector who is the issuing authority, either gives a certificate within thirty days or refuses the certificate within thirty days. I hope that this will also be considered.

The last point relates to a minor definition about the extra wages payable to the workers when they work on a holiday. Sir, we have had some experience of this. When we have paid twice the normal wages to labourers, some Labour Officers have stated that the wages should be in addition to the normal day's wage. In other words, in addition to one day's normal wage, they insist on payment of an additional two days' wages to labourers and, therefore, in the Act, this should be clearly defined. I think the intention is that one day's extra wage should be paid if the labourer works on a holiday. The reason for my giving notice of an amendment is only to get a clarification on the floor of the House from the Hon. Minister, as this would help the officers to interpret the law correctly. I have no other comments to make excepting to repeat once again that while I whole-heartedly welcome the measures that have been brought forth to see that the employees are protected from exploitation by unscrupulous owners of catering establishments, at the same time, we must see to it that small catering establishments are excluded and that arbitrary powers are not given to the Inspectors to refuse registration certificates to any catering establishment. Thank you, Sir.

(பிற்பகல் 6-40)

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்திலுள்ள நோக்கத்தில் குறைந்த பட்ச ஊழியர்களுடைய எண்ணிக்கையை 10லிருந்து பத்துக்கு அடுத்த வரம்பைப் போட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதற்குக் காரணம் சிறுசிறு நிறுவனங்களிலே இருக்கக் கூடிய ஊழியர்களுக்குக் கூட தக்க பாதுகாப்பு தர வேண்டும் என்கிற அடிப்படை நோக்கம்தான்.

1975 ஏப்ரல் 21]

[திரு. க. இராசாராம்]

இதுவரையில் அப்படிப்பட்ட சிறு சிறு நிறுவனங்களை அதிகாரிகள் போம் வற்புறுத்தியதாகவோ, தொல்லை தந்ததாகவோ தகவல் இல்லை. அப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் ஏதாவது இருக்குமானால், இதற்குரிய விதிவிலக்கு அளிப்பதற்கு இந்தச் சட்டத்திலே செக்ஷன் 3 வழிவகை செய்திருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது ஏற்கெனவே 1958-ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து இருக்கிற சட்டம்தான். அதிலே இருக்கிற சிரமங்களை எல்லாம் போக்குவதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டத் திருத்தங்களை நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

“நோ அப்ஜெக்ஷன் செர்டிபிகேட், ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் செர்டிபிகேட்” பற்றி எல்லாம் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இது சுகாதாரத் துறையை மட்டும் பொறுத்ததல்ல. உணவகங்களுடைய நிலையையும் பொறுத்தது. நிதி நிலைபற்றி உங்களுக்கு என்ன குறை என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நியாயமான கேள்வியாகத்தான் எனக்குப் படுகிறது. நிதி நிலையைப் பொறுத்த வரையில், உணவகங்கள் ஓரளவுக்கு நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்தப் பிரிவு வந்திருக்கிறதே தவிர, வேறு எதற்காகவும் அல்ல. தனிப்பட்ட முறையிலே தனியார் நடத்துகிற நிர்வாகங்களுக்குச் சிரமங்களைத் தர வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்படவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூலியைப் பொறுத்த வரையில், “வேஜஸ்” என்பதற்கு இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“(13-A) ‘wages’ means the basic wages, dearness allowance, the cash equivalent of the meals and tiffin supplied to the employees free of charge and the value of any other amenity or of service or of any concessional supply of foodgrains or other articles which can be computed in terms of money, but does not include a bonus.”

என்கிற ஒரு விளக்கத்தை அதிலே நாங்கள் அளித்திருக்கிறோம். ஆகவே அந்த விளக்கத்தின் அடிப்படையிலே கூலியை தொழிலாளர்கள் பெறுவதற்கு, இரட்டிப்பு கூலி தந்தால் போதும் என்ற அளவிலே “twice the wages” என்று நாங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மூன்று மாத காலத்தை ஒரு மாத காலமாக ஆக்க வேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம் தந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாக இயந்திரத்தைப் பற்றி திரு. தாமோதரன் அவர்கள் நன்றாக அறிந்தவர்கள் என்று நம்புகின்றேன். மூன்று மாத காலத்திலே ஒரு காரியம் நடப்பது என்பது கடினமான காரியம். அதை ஒரு மாத காலம் ஆக்குவது, ரெனிவலுக்குத்தான். ஒட்டலை மூடிவிட்டு விண்ணப்பங்கள் போட வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை ஒன்றும் இல்லை. அந்த வகையிலே மூன்று மாதத்தை ஒரு மாத காலம் என்று சொல்லுவதை விட “ரீசனபிள் பீரியட்” என்று இருக்க வேண்டுமென்று நான் அதிகாரிகளிடத்தில் கலந்து பேசியபோது

[திரு. க. இராசாராம்]

[1975 ஏப்ரல் 21]

3 மாத காலம் என்று வைத்திருப்பதே அவர்களுக்கெல்லாம் நன்மை பயக்கக் கூடிய ஒன்று என்பதை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த வகையில் இந்தத் திருத்தத்தை அவர்கள் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் மூன்று திருத்தங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். மூன்று திருத்தங்களையும் திரும்பப் பெற்று இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : துணைத் தலைவரவர்களே, “கிளாரிபி கேஷன்”. கேட்டரிங் நிறுவனம் ஆரம்பிப்பதற்காக லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டுமென்ற முறை இருக்கிறது. அந்த முறை இருக்கிற காரணத்தினால், சில நேரங்களிலே “அபினை” செய்து அது வருவதற்கு காலதாமதமானால், இடையிலேயே அந்த ஓட்டலை நடத்திக்கொள்ளலாமா, அப்படி நடத்துவதற்கு சட்டத்திலே இடமிருக்கிறதா, “அபினை” பண்ணின உடனே இம்மீடியட்டாக லைசென்ஸை எதிர்பார்த்து ஓட்டலை நடத்தலாமா என்பது போன்ற சந்தேகங்கள் எனக்கு இருக்கிற காரணத்தினால், மேலே நான் சொன்னதற்கெல்லாம் சட்டத்திலே இடமிருக்கிறதா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : துணைத் தலைவரவர்களே, கேட்டரிங் லைசென்சுக்காக விண்ணப்பம் வந்து சேர்ந்த பிறகு, உரிய காலத்திற்குள்ளாக அதைப் பரிசீலித்து அதற்கான லைசென்ஸை வழங்குவதில் இலாகா வேகமாகப் பணியாற்றும் என்கின்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. ஆனால் விண்ணப்பித்த உடனே எல்லாக் காரியத்தையும் சாதித்து விடலாம் என்று ஆரம்பித்து விட்டால், இந்த வகையிலே நாடு தாங்காது. (சிரிப்பு) விண்ணப்பித்ததற்கு பிறகு முறைப்படி தான் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975-ம் ஆண்டு, உணவகங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்ட முன் வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2-ம், 3-ம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 4.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I beg to move the following amendment:—

‘In clause 4, add the following proviso to the proposed new section 3-A:—

“Provided that this shall not apply to catering establishments employing less than 10 persons on permanent basis.”

1975 ஏப்ரல் 21]

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, I second it.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, in view of the Hon. Minister's explanation, I want to say that I am fully in agreement with the statement that even in respect of catering establishments employing less than 10 persons, the employees of such catering establishments should be protected. But it is not necessary to bring those establishments within the purview of the Catering Establishments Act to give the employees such a protection, because we can always bring such restaurants and hotels under the Shops and Establishments Act or any other Act in force; in my opinion it is not necessary that these should be forced to get registration certificates under the present Act to see that justice is done to employees. That is the reason why I state that because we have a number of small canteens, tea shops, etc, even one-tenth of these establishments could not be registered even within a period of five years. I am prepared to throw a challenge and say that 90 per cent of these establishments will not be registered knowing the way in which our administration runs. I, therefore, wish to lessen his own burden and to see that he is able to cover 100 per cent of all those establishments where there are more than ten workers. It is not as if we want the employees in these small catering establishments not to get the full benefits of law in regard to payment of wages as prescribed. I do not think registration is necessary to ensure that these workers get these benefits. There is the Shops and Establishments Act. Why should not that Act be made enforceable in the case of these establishments?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே 1958ஆம் ஆண்டிலே இயற்றப்பட்ட கேட்டரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் ஆக்டிலேயே இதெல்லாம் இருக்கிறது. ஆகவே இதில் புதிதாக ஒன்றுமில்லை. 10 பேருக்கு மேலே என்று போட்டுவிட்டால், பல பேர் 9 பேர் வரையிலே தான் கணக்கிலே வைப்பார்கள். அந்தச் சங்கடம் வந்துவிடும். இதுவரை அதனால் எந்தவிதத் தொல்லையும் சின்ன கடைக்கோ அல்லது மற்ற கடைக்கோ வந்ததாக எந்தவிதத் தகவலும் அரசுக்கு இல்லை. ஆகவே இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தினால் ஏதோ ஒரு பெரிய மாறுதல் வந்துவிடப் போவதில்லை. அல்லது ஏற்கனவே இருக்கிற சட்டம் இந்தச் சட்டத்தினால் கடைப்பிடிக்கப்படாமல் போய்விடும் என்ற குறைபாடும் இல்லை. (சிரிப்பு). ஓரளவிற்கு இதை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, since the Hon. Minister says that this amendment will also be as inactive as the original Act of 1958, I withdraw my amendment.

[1975 ஏப்ரல் 21]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, அப்படித் தவறு தலாக முழுமையாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. ஏற்கனவே 1958-லே இருந்து இருக்கிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் இனிமேல்தான் ரிஜிஸ்ட்டி ரேஷனுக்குப் போக வேண்டுமென்பது போலும் அதற்கு 5 ஆண்டு காலமாகும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இல்லை. இந்தச் சட்டம் 1958-லே இருந்து ஏற்கனவே நடைமுறையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 4, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(பிற்பகல் 6-50)

பிரிவு 5.

Thiru A. R. DAMODARAN : Sir, I move the following amendment:

“In clause 5, for sub-section (2) of section 4, the following shall be substituted :

‘(2) The Inspector shall grant a registration certificate if a ‘No Objection Certificate’ is received from the concerned Public Health authorities.’

THIRU K. S. GANAPATHI : Sir, I second it.

THIRU A. R. DAMODARAN : I hope, Sir, the Hon. Minister will be able to appreciate that giving such arbitrary powers to the Inspectors while granting registration might lead to a lot of malpractices and I really do not think that the Inspector who is expected to give a registration certificate for starting a catering establishment should go into the question whether I am competent to run a hotel, whether I have enough money to run the hotel, and whether the people in the locality want a hotel. All these things will bring in extraneous considerations apart from the catering establishment itself and I really do not see the point why these considerations have been brought in. The Hon. Minister, while preparing this Bill, must have had some facts on which he should have been able to judge and decide that this provision has become necessary. Running a hotel is not a hereditary business. In fact, nothing is hereditary under our Constitution. We have ourselves stated that the Village Munsifs should not continue to have their sons as Village

1975 ஏப்ரல் 21]

[Thiru A. R. Damodaran]

Munsifs. Does it mean that only the son of a hotel owner should run a hotel? The finance required to run a small iddli shop will be only Rs. 2,000 or Rs. 1,500. If the Government prescribe a security and ask for the deposit of Rs. 1,000, which will be required for the payment of wages and other benefits to half a dozen employees in such establishments, it is understandable. I do not think we would like the Inspector to decide whether I am able to run a catering establishment or not. I hope that the Hon. Minister will explain why this drastic provision has been made and what is the necessity to go into the question of *bona fide* or benami transactions. These are things that the Labour Department are not concerned with. The Labour Minister is concerned with the measures for the welfare of staff. Whether it is *bona fide* or benami transaction, what does it matter if the wages are paid to the labourers which is the only concern of the department of labour?

மாண்புமிகு திரு க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, பரம்பரை பரம்பரையாகத்தான் ஓட்டல் தொழிலை நடத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்தில், எந்த இடத்திலும் வரையறுத்துக் கூறப்படவில்லை. ஆனால், “பிரீவியஸ் எக்ஸ்பீரியன்ஸ்” என்பது பரம்பரையை மட்டும் குறிப்பிடுவதாகாது. சமையல்காரனாக இருக்கிறவன்கூட ஓட்டல் முதலாளியாகலாம். “முன் அனுபவம்” என்பது அவருடைய பழக்க வழக்கங்களைப் பொருத்தது. தவிர இன்னொருவருடைய மகன்தான் ஓட்டல் நடத்த வேண்டுமென்று இல்லை. பரம்பரை அனுபவம் என்பதற்கும் முன் அனுபவம் என்பதற்கும் பெருத்த வேறுபாடு இருக்கிறது.

திரு க. அறிவழகன்: ஓட்டலில் சாப்பிட்டுப் பழக்கப்படுத்திக்கொள்வதை முன் அனுபவமாக எடுத்துக்கொள்ளலாமா?

மாண்புமிகு திரு க. இராசாராம்: ஓட்டலிலே சாப்பிடுகிறவர்களெல்லாம் ஓட்டல் நடத்த ஆரம்பித்தால், ஆபத்து வந்துவிடப்போகிறதே என்ற எண்ணத்தில்தான் இந்தச் சட்டமே வந்திருக்கிறது. இதிலே “பிளமி டிரான்சாக்ஷன்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. இது தொழிலாளர்களுக்கான பாதுகாப்புச் சட்டம். ஓட்டலை நடத்துகின்ற பலர் திடீர், திடீரென்று விட்டுவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். இப்போது அதிகமாக இல்லை. முன்பு, எங்கள் ஊரில் ஓட்டல் நடத்துகிறவர்கள் விடியற்காலே கொச்சின் எக்ஸ்பிரசில் ஏறிப் போய் விடுவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட பிரிவுகளெல்லாம் முன்னெச்சரிக்கையாகப் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் நல்ல நோக்கத்தோடு போடப்பட்டிருக்கின்றன; தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்புக்காகப் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கும் தொழிலாளர் நல இலாகாவிற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று கேட்டால், எல்லா விஷயங்களிலும் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ தொழிலாளர் நல இலாகாவிற்கு சம்பந்தம் இருந்துதான் தீர்வேண்டி இருக்கிறது. அந்த வகையிலே இந்தத் திருத்தத்தை வாபஸ் பெறும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1975 ஏப்ரல் 21]

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, I am not convinced with the argument of the Hon. Minister. I realise his difficulty. He has already got the Bill passed in the other House. I request that my amendment may stand.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“In clause 5, for sub-section (2) of section 4, the following shall be substituted :—

‘(2) The Inspector shall grant a registration certificate if a ‘No objection certificate’ is received from the concerned Public Health authorities’.”

திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, I move the following amendment :

“In clause 5, in sub-section (8) of section 4, for the words ‘three months’ substitute the words ‘one month.’”.

The amendment was duly seconded.

THIRU A. R. DAMODARAN : As I have already pointed out, the person who makes an application for starting a catering establishment must do so within one month; but the Inspector has the right to give the registration certificate within a period of three months. Sir, this Government are very anxious that the bureaucracy and the executive should act very expeditiously. We have the Manuneehi Scheme and in all that, we have seen to it that the Revenue officials try to dispose of the papers as quickly as possible. Surely with all these conditions that the Inspector will have to go into, — like my financial horoscope, my previous experience — it might take three months and that is probably the reason for providing three months. Since I consider that these conditions are totally unnecessary and since the expeditious disposal of applications for permits and licences has become such a thorny issue, even a national issue, and various parties have protested against the delay, I would suggest that if this is acceptable, the time-limit may be reduced so that the registration certificate may be granted within a period of one month.

மாண்புமிகு திரு க. இராசாராம் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கனவே இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். 3 மாத காலத்தை ஒரு மாத காலமாக்குவதில் பல சிரமங்கள் இருப்பதாகக் கூறினேன்.

1975 ஏப்ரல் 21]

[திரு. கே. இராசாராம்]

ஆகவேதான் 3 மாதமென்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் எந்தவிதமான சிரமமும் ஏற்பட்டுவிடாதென்று தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

“A registration certificate shall be valid for a year and shall be renewable yearly on payment of such fees as may be prescribed and the foregoing provisions of this section shall apply to the renewal of a registration certificate as they apply to the grant thereof”

என்று செக்ஷன் 4 (4) லே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி 3 மாத காலத்தை ஒரு மாத காலமாகக் குறைப்பது ரொம்பவும் கடினமான காரியமென்று கூறுகிறார்கள். மேலும், 3 மாதங்கள் என்பதே ஒரு குறைந்த கால அளவுதான். அரசாங்கம் எல்லா வகைகளிலேயும் வேகமாக வேலை செய்வதுபோல், இச் சட்டத்திலே அப்படி இருந்தாலும், நடைமுறையிலே சிக்கல்கள் இல்லாத வகையில் செய்வதற்கான ஏதுக்களை ஆராயுமென்று தெரிவித்து, இந்தத் திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெறும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, only one small point, before I withdraw this amendment. I would like to bring to the notice of the Hon. Minister that this time-limit pertains not only to renewal of licence but also to the grant of new registration certificate, since section 4 (8) says, “If orders on an application for the grant or renewal of a registration certificate are not communicated to the employer within three months.....”. The time-limit applies also to the grant of the registration certificate, besides renewal. In view of the Hon. Minister's assurance that he will see that these certificates are granted expeditiously, I do not want to press my amendment.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 5, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 6 முதல் 8 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 9.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I move the following amendment:—

“In clause 9(3), for the proposed sub-section (4)(b)(i), the following shall be substituted—

‘(i) the normal day's wage plus one day's extra wage, or”

THIRU K.S. GANAPATHI: I second it.

[1975 ஏப்ரல் 21]

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I would like the words "the normal day's wage plus one day's extra wage" be substituted for the words "twice the wages for such a day".

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே நான் எடுத்துச் சொன்னேன். "வேஜஸ்" என்பதற்கான விளக்கமே இந்தச் சட்ட வரைவிலேதான் திருத்தத்தின் மூலமாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பிரிவு 2, 13 A உட்பிரிவின்படி "wages" means the basic wages, dearness allowance, the cash equivalent of the meals and tiffin supplied to the employees free of charge and the value of any other amenity or of service or of any concessional supply of foodgrains or other articles which can be computed in terms of money, but does not include a bonus".

"இந்த விளக்கத்தின் அடிப்படையிலேதான் 2 அளவான கூலி தரப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. "twice the wages for such day" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அதற்கான விளக்கம் இதிலேயே கிடைத்திருக்குமென நம்புகிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, the only definite assurance which I want from the Hon. Minister is that this means the normal day's wage plus one day's wage. Sir, I am not disputing the concept of wage. One day's wage to which the employee would be entitled plus one day's extra wage to which he will be entitled if he works on the holiday—if this is what it means, I am prepared to withdraw the amendment.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களுடைய கருத்துதான் சரியானது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் தம்முடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா அல்லது திரும்பப் பெறுகிறாரா?

Thiru A. R. DAMODARAN : Sir, I withdraw the amendment.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது. பிரிவு 9, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 10 முதல் 17 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

1975 ஏப்ரல் 21]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு உணவகங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”
என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, உணவகங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(பிற்பகல் 7-00.)

(4) 1975-ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ் நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/1975)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ் நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்”
என்று முன்மொழிகின்றேன்.

இம்மாதிலத்தில் எழுதப்படும் பத்திரங்களின் மீது 1962-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு முத்திரைத்தாள் (அதிகரிக்கப்பட்ட தீர்வை) சட்டத்தாள் (தமிழ் நாடு சட்டம் 8/1962) திருத்தியமைக்கப்பட்ட 1899 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் சட்டத்தின் விவர அட்டவணை 1-ல் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளவாறு முத்திரைத்தாள் தீர்வை வசூலிக்கப்படுகிறது. 1899-ஆம் ஆண்டு முத்திரைத்தாள் சட்டத்தின் 3-ஏ பிரிவில் குறிக்கப்பட்டுள்ளதும், பதிவு செய்யப்பட்டதுமான பத்திரங்களின் மீது முத்திரைத்தாள் தீர்வையின் 2½ சதவிகிதம் கூடுதல் மேல்வரி விதிக்கப்படுகிறது. மேலும் சில பத்திரங்களின் நேர்வில் “சொத்து மாற்று தீர்வை” ஒன்று உள்ளாட்சி மன்ற சட்டங்களின்கீழ் விதிக்கப்பட்டு அத்தீர்வை உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கே கொடுக்கப்படுகிறது.

@ 391-417 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு IV ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.